

בס"ד כו' ניסן ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19:04
 צאת השבת - 19:55
 רבנו תם - 20:47
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1205
 @ **"שבת מברכין"** - ראש חודש "אייר" יחול בימים
רביעי וחמישי. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.
 @ לא אומרים **"צדקתך"**.
 @ ביום שני - **יום הזכרון לשואה ולגבורה**. (דחוי)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ויהי דבר"
 (יחזקאל כ"ב)
השבת יא' לעומר,
פרקי אבות - פרק א'

פרשת אחרי-מות אייר - אני יי רופאך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

← הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
 ← דיני יום הכיפורים.
 ← אסור שחיטת חוץ.
 ← איסור אכילת דם ומצוות כיסוי הדם.
 ← חזרה על דין האוכל בבלה וטריפה.
 ← אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
 ← טהרת המשפחה.
 ← התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.
 @ **"בזאת יבוא אהרן אל הקודש"**
"זאת" בגימטריא 408 כמו הגימטריא של **"צום קול ממון"** והכוונה **לתשובה תפלה וצדקה**. וזהו שנאמר **"בזאת"** שעם תשובה ותפילה וצדקה מבטלין את הגזירות הרעות.
 @ **"איש אמו ואביו תראו ואת שבתותי תשמורו"**
 מדוע בעשרת הדברות התורה הקדימה שבת לכיבוד הורים, וכאן כיבוד הורים קודם לשבת? הרוקח: **"שאין לשמוע להם לחלל שבת"**. גם ההורים חייבים בשמירת השבת, זאת למדנו מעשרת הדברות, וכאן למדנו, שירת הורים אינה גוברת על שמירת שבת
 @ **"לא תעמוד על דם רעך"** (יט, טז)
 עמידה היא עמידה לתפילה. אם ראית רשע מישראל, אל תתפלל עליו שימות; שלא כרבי מאיר שהתפלל למיתתו של הרשעים בשכנותו, אלא כברוריה אשתו שהתפללה שיתמו החטאים ולא החוטאים. (עוד יוסף ח')
 @ **"בזאת יבוא אהרן אל הקודש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה"**
 באיזו זכות נכנסו אהרון ובניו לבית קדש הקודשים??
 אומר הפסיקתא: **"בזכות מנשה ואפרים!! שהיתה (זכותם) נכנסת עמו. מכל שנים עשרה השבטים, דווקא זכותם השבטים האחרונים והצעירים ביותר היא זו שהכניסה את אהרן לתוך קדש הקודשים!! ולמה?? שהם גרו במצרים הרבה שנים ולא למדו ממעשיהם!!!**
 @ **"הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא"**
 אם אתה מוכיח לחברך אל תגיד לו שהוא רשע, רק **תרומם אותו** ותאמר לו שהוא עמיתך שהוא חברך, ולא תשא עליו חטא, אל תשימהו לחטא **כדי שיתקבלו דבריך בנועם**.

@ **"אחרי מות שלני בני אהרן"**
 ר' אפרים אומר: כתוב במדרש שלא מתו בני אהרן אלא כי נכנסו שתווי יין. על זה הרמז בפסוק **שנ בני אהרן** ס"ת **יין** ועוד: במילה **שני** תרגמו ראשי תיבות **שתווי יין נכנסו....** (ב. בר דיין הי"ו)
 @ **"בזאת יבוא אהרן אל הקודש"**
 רש"י במקום פירש שלא בכל עת אלא ביום כיפור. (זר הצב). **"בזאת"** אותיות **בזא=י** בגימטריא והת' =תשרי. שהמילה בזאת מרמזת על יום כיפור ורק ביום זה מועילה העבודה הזאת.
 @ **"ונסלה לו מחטאתו אשר חטא"**
 רק ע"י התשובה נסלח החטא לאדם.
 ר' פנחס מקוריץ אמר שהתשובה מורכבת מ-5 משפטים שר"ת מרכיבים המילה תשובה. **"תמים תהיה עם ה'", "שויתי ה' לנגדי ממיד". "ואהבת לרעך כמוך", "בכל דרכי דעהו", "הצנע לכת עם אלוך".**
 ומי שמקיים פסוקים אלו אז הוא חוזר בתשובה!
 @ **"אשר יעשה אתם האדם וחי בהם"**
"וחי בהם" - אומר הרבי מקוצ'ק - מצוות יש לקיים **"אשר יעשה אתם האדם וחי"** - **בעודנו חי**, צעיר ויצרנו עמו. כאשר מְחַכֵּים עם קיום המצווה לעת זקנה, כאשר כבר תש כוחו של אדם, כאשר כבר אין כוח לחטוא, **יוצאת גם המצווה עיפה**.
 @ **"איש אמו ואביו תראו"** (יט/ג)
 ר' שמעון אומר: האב קודם לאם בכל מקום. מהיכן לומדים שכבוד האב קודם לכבוד האם? תלמוד לומר **"איש אמו ואביו תראו"**. מלמד ששניהם שקולים. אבל אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהבן ואמו חייבים בכבוד אביו.

פִּנְחַת הַיְבֵיטִים וְהַפְתָּחִים
אֲבָנִים שְׁחָקוּ מִים = הַמַּיִם שְׁחָקוּ אֶת הָאֲבָנִים.
 בְּעֶרְתָּ כַּח רְצוֹן וְהַתְמַדָּה נִתְּן לְהַשִּׁיג כָּל מִטְרָה, אֵין דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפְנֵי הָרְצוֹן. הַמַּיִם הַמְּטַפְּטְפִים לְאֵל הָרֶף שׁוֹחֲקִים אֶת הָאֲבָנִים עֲלֵיהֶן הֵם מְטַפְּטְפִים, תְּהִלָּתוֹ מְשֻׁךְ מְאֹד.
דוגמה: לאחר שֶׁהִפְחֹר עֵבֶר אֶת בְּחִינּוֹת הַהִקְסָמָכָה לְלִשְׁפֶת עוֹרְכֵי הַדִּין, הוֹדִיעַ בְּקוֹל רָם: **"בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצֻלַחַת אֲבָנִים שְׁחָקוּ מִים"**.
מקור: אֲבָנִים שְׁחָקוּ מִים [איוב יד יט]. (ניבונון)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פרקי אבות

- **הטעם** שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה ומוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

- **ועוד טעם**, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מלבלבים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיוזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

- **ועוד טעם**, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם יישר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמי א-ב).

א. מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונוהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאומרים בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

ב. ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות: על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמוד בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי מוסיפים: "ישנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג. ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שני פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשאר ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

ד. ובטעם אמירתם בימים אלו כתב הלבוש (בסי' תצ"ג): משום דפרקים אלו מדברים מדברי מוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות לכך אומרים אותם בשבתות מגאולת מצרים עד מתן תורה, ע"כ. והאומרים אותם גם אחר שבועות הטעם הוא שגם אחר קבלת התורה צריכים אנו לעבוד על עניני דרך ארץ וקנין תורה. ומה שאומרים אותם רק בקיץ ולא בחורף, משום שהיום קצר ואין פנאי לאחר מנחה ללמוד פרקי אבות.

ה. הגאון רבי יעקב קמיניצקי זצ"ל אמר (בספרו אמת ליעקב, בהקדמה לפרקי אבות): ללמוד מסכת אבות בשבועות שבין פסח לעצרת, יסוד הענין הוא מפני שאנו צועדים בעקבות אבותינו דור המדבר, שהכינו את עצמם לקבלת התורה.

ו. הרב כתב: מנהג יפה נשתרש אצל ישראל והוא "ללמוד" המסכת ולא "לאמר", מפני שעיקר המטרה בפרקים אלו הוא ללמוד אותם ולהבינם היטב כדי לקיים מה שכתוב בהם

ישמע חכם ויסיף לקח !

"מכל מלמד" השכלתי"

מנהגי אבלות בספירת העומר

א. בימי הספירה מתו תלמידי רבי עקיבא ל"ג יום, ולכן נוהגין בחלק מימים אלו קצת אבלות שאין נושאים נשים ואין מסתפרים. אמנם לא כל ימי הספירה כפי שיפורט להלן.

ב. הספרדים - הנוהגים כבית יוסף נוהגים לא להסתפר או לישא אשה עד ל"ד בעומר בבוקר. כמו כן לא שומעים בימים אלו שירים בכלי נגינה או ברדיו (שו"ע תצג).

ג. רבינו הארי"ל נהג שלא לגלח ראשו כל ימי הספירה עד ערב חג השבועות. ולפי מנהג הארי"ל זה אפילו חתן ביום חתונתו לא יגלח בכל ימי העומר (כה"ח שם ס"ק יג).

ד. יש אשכנזים שנהגו בזה להתיר תספורת ונישואין עד ר"ח אייר ומשם ועד שבועות אוסרים מלבד מיום ל"ג בעומר עצמו. ויש מחמירים בשני ימי ר"ח אייר שהם בכלל האיסור עד ג' ימי הגבלה. (עיין משנ"ב ס"ק יד טו).

ה. נישואין - גם אלמן הנושא אלמנה דינו כנ"ל אמנם מותר להחזיר גרושתו אפילו לפני ל"ג בעומר (כה"ח שם ס"ק ב, ג).

ו. שידוכים - מותר לעשות שידוכים (אירוסין) ולעשות סעודה. רק שלא ינגן בכלי נגינה ולא ירבה בריקודים ומחולות (כה"ח שם ס"ק ט). ולדעת המשנ"ב לא יעשו ריקודים ומחולות כלל. (ס"ק ג)

ז. בר מצוה - מי שהגיע למצוות בימי הספירה עולה לתורה ויכולים לעשות לו גם סעודת בר מצווה ולשיר לכבודו בפה אך לא בכלי נגינה (אחרונים).

ח. שירים - יש להזהר עד ל"ג בעומר שלא לשמוע שירים מהרדיו או מטייפ אף שהם שירי קודש.

ט. תספורת - הספרדים נוהגים שלא להסתפר עד יום ל"ד בעומר בבוקר שאז פסקו מלמות. ויכולים להסתפר מיום ל"ד בבוקר עד שבועות. (שו"ע תצג סע' ב).

י. בית מילה - הסנדק, המוהל ואבי הבן מותרין על פי ההלכה להסתפר ולהתגלח ביום שלפני המילה סמוך לערב קודם הליכה לבית הכנסת. אמנם מנהג האריז"ל שלא להסתפר כלל. (עיין משנ"ב ס"ק יב יג וכה"ח שם ס"ק יג לז).

יא. אם חל יום ל"ג בעומר ביום שישי, מסתפרים בו מפני כבוד השבת.

יב. צפרניים - נטילת הצפרניים מותרת בכל ימי העומר.

"פחד כלבים"

לכל אחד כמעט יש חרדות ממשו. יש בעלי פחד גבהים, יש החרדים ממקומות סגורים ויש שפוחדים מבעלי חיים. הפחד שאני פיתחתי, היה פחד מכלבים.

בפעמים הנדירות שנפגשתי בכלב, הייתי מגיבה בשני אופנים. שניהם מתוך היסטריה. או שהייתי קופאת על מקומי בחרדה משתקת, או שהייתי פותחת בבריחה חסרת כיוון. דרך ההתמודדות השנייה, הייתה מסוכנת ביותר. מפני שבריחה חסרת כיוון, פירושה לפעמים, הימלטות אל תוך כביש סואן.

האפשרות הראשונה אולי הייתה פחות מסוכנת אבל הרבה יותר קואבת, מפני שבכל פעם כזו שהייתי נשארת קפואה על מקומי, התוצאה הייתה שבועות של חרדות נוראיות וחששות שהכלב היה יכול ל... .

נשאתי מבלי שבעלי ידע על פחד הכלבים שבי.

כחודש לאחר הנישואין יצאתי עם בעלי לרכוש ריהוט לדירתנו. הלכנו ברחובה של עיר ודי מיהרנו מפני שהורינו המתנינו לנו בבית העסק. ואז ראיתי אותו.

כלב ענק מימדים, עם פרצוף כועס ומפחיד. אני זוכרת את עצמי צורחת וקופאת על מקומי. הכלב התקרב אלינו בריצת אמוק. בעלי קלט מיד מה קורה. הוא ניסה להגיד לי, שהכלב לא יעשה כלום, אבל הכלב כנראה חשב אחרת. הוא התקדם אלי בצורה לא ידידותית והפרצוף שלו... השלים את כל מה שהריצה שלו לא הספיקה. ואז ראו עיניי משהו מדהים.

בעלי פשוט נעמד מולו, הכלב הסתער עליו ואני פלטתי צרחה נחרדת ונפלתי על מקומי. בזווית עיני ראיתי את הדבר המוזר ביותר שראיתי בחיי. בעלי נעמד מול הכלב בלי פחד. הכלב נעמד על שתי רגליו האחוריות והוא תפס את שתי רגליו הקדמיות. בין רגע התיישב הכלב והתקרבל למרגלות בעלי, עיניו היו שלוות לגמרי, זה היה מחזה סוריאליסטי, נראה היה כאילו הוא מרוכז בכלב אך לי היה ברור שהוא דואג לשלומי ובטחוני ואפילו לרוגע שלי, כאילו זה הדבר הטבעי ביותר בעולם.

בהוראתו התחלתי ללכת לכיוון החנות, במקביל דיבר אלי בקול הכי רגוע שניתן להעלות על הדעת: "היי רגועה הוא לא יעשה לך כלום תראי כמה שהוא ידידותי".

הוא עקב אחריי במבטו עד שנכנסתי לבית העסק ואז עזב את הכלב והחל צועד לעבר החנות.

הוריי והוריו כבר היו שם. הבטנו מבעד לחלון הראווה איך הוא הולך והכלב משתרך אחריו בלי לחרוץ לשון.

סיפרתי לכולם מה היה. הוריי התפעלו מאוד ואילו הוריו לא הבינו על מה המהומה. "חזקי מעולם לא פחד מכלבים", אמר אביו. "עד שהיה בשנים עשרה גרנו בעיר, שהיו בה יותר כלבים מאשר אנשים", אמר.

בעלי האזין לנאמר, והתכנס בתוך עצמו לרגע ארוך...

ראיתי שמשו מתחולל בו...

"אינכם יודעים כמה תודה אני חייב לתופעה ששמה 'פחד כלבים', הוא אמר פתאום. לא הבנתי. "חייב תודה? לפחד כלבים? מה הקשר בכלל!?"

"אני חושב שגם אני חייב לכם וידוי כסין" אמר.

ואז החל לספר: "עד גיל שתים עשרה בעירנו, כלבים היו חלק בלתי נפרד מהנוף ולפיכך לא פיתחתי שום פחד מכלבים. ואז, ביום אחד עברנו לבני ברק ונכנסתי לתלמוד תורה די ידוע. הקליטה שלי הייתה לגמרי לא מוצלחת. הכיתה אליה נכנסתי, הייתה כיתה מגובשת עם הנהגה עוד יותר מגובשת. מלכתחילה הם לא נתנו לי שום סיכוי. ניסיתי איכשהו לדבר, להשתתף ואפילו להידחק, אך זה רק הרע את מצבי מפני שהם החלו לפגוע בי ולהילחם נגדי. מילד מקובל, שמח וחברותי מאוד

הפכתי למין שק חבטות של הכיתה. הגעתי למצב שבו לא ידעתי מאין יבוא עזרי ובדיוק אז, עזרי הגיע מעם ה'. היה זה דווקא ביום רגוע, שבו לא הציקו לי ולא עשו לי תהלוכה. יצאנו בתום הלימודים מהתי"ת, ולפתע ראיתי כמה ילדים, בתוכם שניים מראשי המציקים רצים לכיוון התי"ת בהיסטריה. לא היה קשה להבין מדוע. רדף אחריהם כלב ענק עם פרצוף כמכוער. לא היה בשביל המוביל מהתי"ת, משני הצדדים גדרות והמילוט היחיד היה לתוך התי"ת. רק מה, השער היה נעול. השומר נכנס לתוך הבניין ולמעשה כעשרה ילדים, נלכדו מול הכלב.

הייתם צריכים לשמוע את הצרחות. הם רצו אחוזי אמוק ועברו אותנו, והוא המשיך אחריהם, כי זה מה שכלבים עושים – רודפים אחרי מי שבורח, ואז הם הגיעו שניהם לשער הנעול והכלב נעמד מולם.

העיניים שלהם היו קרועות מאימה. הם התכוננו לגרוע מכול. ואז אני הגעתי, מאחור, תפסתי את הכלב, אמרתי 'ארצה'. ליטפתי את ראשו, בעצם אין צורך שאחזור על התיאור שראית בעצמך... הכלב נעצר ליד. השניים רצו אחוזי בהלה ככל שיכלו הרחק מהתלמוד תורה, אך שאר הילדים עמדו והביטו בי אחוזי פליאה. הם לא יכלו לתפוש את המחזה שנגלה אל מול עיניהם.

הוא נעמד ליד. מיד זיהיתי שמדובר בכלב מסוג יסאן-ברנד' שגודלו וכיעורו, מסתירים את היותו דווקא ידידותי ונעים. היה לו קולר בצבע כחול עם לבבות אדומים. בתוך כמה דקות נטלתי את הקולר והובלתי את הכלב אל בעליו, כשהפעם עדת ילדים מלווה אותי, אבל מסיבות אחרות לגמרי ממה שהייתי רגיל...

ברחוב מצאתי את הבעלים ומסרתי לו את הכלב.

הרגע הזה שינה לגמרי את הסטטוס שלי בכיתה. מילד נרדף ומשוא להצקות, הפכתי לגיבור של ממש וכל התי"ת דיבר על גבורתי ועוז רוחי. למחרת נגשו אלי שני הילדים, אותם 'הצלתי' והודו לי וזו הייתה תחילתה של ידידות מופלאה. הכלב עם הקולר הכחול והלבבות האדומים היה מגיע עם בעליו כמעט מדי יום לאזור התי"ת. בכל פעם שהוא היה מגיע – הייתי מוזעק, תתפלאו, לפעמים גם על ידי מחנכיי, להשתלט על הכלב ולהרחיקו, על פחות 'לשמור' שלא יעשה להם כלום".

"מילד דחוי ונרדף הפכתי לגיבור", סיכם, "והכול בזכות 'פחד הכלבים' שהקב"ה טבע בבני אדם. אבל הסיפור עוד לא נגמר. לאחר שנה נולד לנו ילד. אני לא אומר שפחד הכלבים יצא ממני, אבל אין ספק שהחרדה הגדולה ניטשטשה איכשהו. לפני כחודשיים, הלכנו יחד עם העגלה של בננו ברחובות בני ברק. עמדנו בשפת הכביש ומול עינינו התרחש המחזה הבא: אוטובוס חנה בתחנה, ולפתע ראינו מלפניו כלב הדוהר אל תוך הכביש, מבלי לשים לב שרכב עוקף את האוטובוס.

מיד קלטנו מה הולך לקרות. הכלב אינו יודע שיש מכונית שעוקפת, והנהג לא יוכל להבחין בחיה המגיחה מהמדרכה. התוצאה תהיה שהכלב יידרס באכזריות. בשבריר השנייה הזו התרחש עוד משו. בעלי רץ אל תוך הכביש ונופף לנהג לעצור. נשמעה חריקה אדירה. הנהג בלם במקום לנחש לפניו, עמדו בעלי והכלב המבוהל שניצל בשנייה האחרונה.

הנהג היה היסטרי לחלוטין. הוא לא הבין מה גרם לו להסתכן בשביל הכלב. האמת, שגם אני חשבתי כמותו, אבל אז, ראיתי משו... ואז הבנתי שההצלה הזו הייתה אינסטינקט. מה שראיתי, היה את הקולר של הכלב... קולר בצבע כחול, עם שורה של לבבות אדומים... עשר שנים עברו אך אדם לעולם אינו שוכח את ארבע... איתנו בילדותו. כן... גם אם הוא הולך על ארבע...

חודש אייר - אייר = אני יי רופאך

במקרא קוראים אותו בשם "זיו"י". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה אחרי חודשי החורף הקודרים והוא החודש השני של האביב. המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות מאוד לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמוז בר"ת של השם **אייר** = "אני יי" רופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהריפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל למצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומי וחירגים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין! הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כך הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, החמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

בימי ספירת העומר משתדלים בתיקון המידות, ונוהגין אבלות לזכר תלמידי רבי עקיבא שמתו על שלא נהגו כבוד זה לזה. כהורים ואנשי חינוך נזכור תמיד כי תורה ודעה הנו מלמדים ע"י הוראה ומסירה, ואילו מידות טובות והליכות מתוקנות מלמדים ע"י הנחיה. בנינו רואים אותנו ומתחקים אחרינו. מעשנים שלנו הם שנחקקים בלבבם. כאשר נדבר עם ילדינו תלמידינו על ימדות ודרך ארץ נזכור כי בינינו פער גילאים, אנו רואים את החיים בזוויות שונות, ולא תמיד מבינים זה את זה. כשהם רואים אותנו ברגעי התמודדות, עוקבים אחר תגובותינו 'בשעת מעשה', הם מפנימים את המסר וקונים קנייני נצח. יראו וילמדו - ויתור, סבלנות, הכנעה, איפוק, עין טובה ואהבת חנם, ועוד. שאין לנו לשאת כעס ושנאה בלב. הללו דומים לסלע גדול. כאשר אדם נושא על גבו סלע, הוא נעשה שחוח וכואב. כך גם הנושא 'סלע' בליבו. נקל על חיינו! נסלח ונשכח. נזקוף קומתנו מתוך שמחה ואהבת הבריות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור ויקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

סרכה והצלה

לעומת פרי בת שרה וליהודה בן שרה שזיכו בבריות, אושר נחת ושלווה, ולשרית בת נעמי פרי שתתברך בזרע קודש בר קיימא, בבריות, אושר ופרנסה טובה וזיווג הונן לרונו ומור בני נעמי פרי

הנהלת העלון "אברהם יגב"

מברכת את כל בחורי הישיבות שחוזרים לשיבתם. יהי רצון שהקב"ה ישלח ברכה הצלחה וסעידתא דשמיא מרובה בכל מעשי ידכם ובלימודים, ותעלו מעלה בתורה וביראת שמים. **וברכת יישר כח** לכל מארגני ישיבת בין-הזמנים ביבנה למען ישקדו החבורים על תלמודם.

סרכה והצלה

כ"ו ואסתר דידי בזכות תורתם הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות, ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה והצלחה לכל ילדיהם

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורי שתורמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן סולטן לרפואת ניסים בן סולטן והצלחת כל ילדיהם

סרכה והצלה

עומס גאלי בזכות תרומתו יתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ושגמיות יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה נחת מילדיו יהלו ועילאי

סרכה והצלה

לאלים טובול תבורך מפי עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכה רפואה שלימה ופרנסה טובה **וברכה לנועם ואפרת יהב והצלחה לתומר והילה צור**

סרכה והצלה

ליקני ואושרית לניסי היינו יזכו לזרע קודש בר קיימא ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב בפרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות.

סרכה והצלה

לאהרן ואורה בניאן שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות **זיווג הגון ורפואה שלימה לאלה, והצלחה בלימודים לאיליי ולארז**

סרכה והצלה

רפואה שלימה לטובה בכורי בזכות תרומתו שיתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה נחת מילדיו אורז ועילאי אדל

סרכה והצלה

רפואה שלימה לשרה לארי בת רבקה בת רבקה מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ס"ה גדיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה שלמה**

סרכה והצלה

יצחק ויפה אהרונ' הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם ה' יאריך ימיהם בטוב ושגמיותיהם בניעימים וירוו נחת ושלמה מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

לניסים וטובה ללארי זכות וזיכו הרבים יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באשר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה למואת טובה בת בני

סרכה והצלה

מזהב וזהבה דידי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות, ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה והצלחה לכל ילדיהם

סרכה והצלה

לעיני הצנוע והענו משה נאמן בן מרים ז"ל כז ניסן פקדת שנתו לעיני הצנוע והענו **אלהיה בניאן טלא בת כוכבא ז"ל מרים לארי בת יצחק וגולושן ז"ל** כז ניסן פקדת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לבאי בן שדיה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל תיבה-אביבה בת דינה ז"ל נעימה מצלחית בת חבבה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל ירדנה סופר (ג'רפ) בת יהודית ז"ל יהודה אסגלי בן ביבי ואיבא ז"ל ורדה ברגל בת נעימה ז"ל זליכה מאזול-לטובה בת חנה ז"ל תכלת זעורו בת גלדיס ז"ל פרחה אטדאי בת סולטנה ז"ל	מרדכי לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת	מרדכי לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושדיה הי"ו שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בן גוירג'ה מנב"ת בהרטי ארשאנן בת נוצר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו
--	---	---	--